

LIST IZLAZI TJEDNO. — GODIŠNJA PREPLATA
30.— DIN. — ZA INOZEMSTVO 60.— DIN.
OGLASI PO NAROČITOJ TARIFI.

GODINA X. BROJ 25.
Šibenik, 18. lipnja 1939.

ADRESA UREDNIŠTVA I UPRAVE: ŠIBENIK pp. 17.
RUKOPISI SE NE VRAČAJU.
BROJ ČEK. RAČUNA 33.121

Kongresi

I najmanji euharistijski kongres zahtjeva mnogo priprave, rada, žrtava, a i novaca. Pa je li onda sve to potrebno? Ta, kongresi traju jedan-dva dana, a priprave na njih čitave mjesec!

Bez žrtve i rada ne raste ni cvjet u vrtu, ni klas u polju. Pa zato je i za svećanosti, kao što su euharistijski kongresi, nužno potreban ozbiljan rad i množe žrtve. A taj rad, i te žrtve se uvijek isplaćuju, jer kongresi imaju veliko značenje za duhovni život vjernika.

Ponajprije se kongresi priređuju zato, da se proslavi Krist. — On je središte svega, vidljivoga i nevidljivoga svijeta. On je »pri i posljednji, početak i konac«. I mi »nemamo drugog imena pod nebom, u kojemu bismo se mogli spasiti! Tražimo li pravu put, čeznemo li za istinom, ljubimo li potpuni život, sve čemo to naći u Njemu, u Kristu, koji je najsavjnije »svijetlo svijeta«.

Zivot je takav, da se u njemu zaboravlja na središnju ulogu Kristovu u povijesti čovječanstva. Zaboravlja se, da je On prvi i posljednji, da je jedino neugasivo i sjajno svjetlo svijeta.

A euharistijski nam kongresi sve to dozivaju u pamet. Oni u nama oživljavaju svijest i spoznaju, da je Krist sve, a da smo mi bez Njega ništa, i da bez Njega ne možemo ništa učiniti.

Kongresi su javno i svečano očitovanje vjere u Krista. — Ima ih, koji bi nas htjeli stjerati u crkve, pa da se samo u njima,iza zatvorenih vrata, molimo i ispoljijedamo svoju vjeru. Jer da je, tobože, vjera privatna stvar. Svojom vjerom, kažu, ne smijemo nikoga zanovijelati ni uzbunjivati.

Takvi nazori su protivni duhu i istini kršćanstva. Što je istinito i dobro, ne može ostati u samoći i tišini, u skrovitosti pojedinih duša, između čeličnih crkvena zida. Svojstvo dobrote je, da se sama od sebe širi na sve strane, a zahtjev istine je, da osvoji svečiji razum. — Zato je svaki euharistijski kongres jedan veliki i univerzredni poklik: Hoćemo da Krist vladaju nad nam! Da On uđe u sve javne ustanove! Da se njegova riječ čuje na svim mjestima: u svim uredima, u svim školama, po svim trgovima i cestama.

A i zato su kongresi, da se naučimo javno i neustrašivo ispoljijedati svoju vjeru. — Još nekako vjerujemo. I molimo, koliput, Boga. Ali nismo tako jaki, da svoju vjeru i pred drugi-

Naša muška riječ

Mi ne ćemo ovaj prostor otvoriti za advokaturu svećenika na selu. Ali, neka se nađe iko, ko hoće biti pošten, pa reče, da rad svećenika, komu je duša poštena a prožeta osjećajima dužnosti u radu za opće dobro, nije prvi od prvih u zaslugama na izgradnji društvenoga dobra sredine u kojoj živi. I to u današnjem vremenu previranja i velikih preokreta. Kako su mučni poslovni moralnog izgradivanja u časovima, kada je ubijena vjera u čovjeka samoga, a da nije govorimo, kada je riječ o pitanjima koja nadilaze sposobnosti našega razuma.

Pod riječju moral i moralni život mi primamo sva ona duhovna dobra, koja su za javni život ono što je duša za tijelo. Moral je za socijalni život i srce i pluća, i krv i zrak. Ako je moral visok, onda će društvo proći puno lakše sve krize, pa došle s bilo kojih strana. A moral je danas na tankim granama, radi toga osjećamo zamor i raspadanje. Neka se budala-ma govori, a ne nama, ljudima razum, da se ikakva dobra mogu čekati od morala koji ne sloni na živim temeljima vjere u Boga.

Nikada u nikakvim pojavama, a pogotovo kada je riječ o osobama, ne smije se sve pod jednu kapu stavljati. Zato mi nikada ne govorimo: sve što dolazi iz grada, smrdi, a što dolazi iz sela, miriše. Naravno, da s ovim ne ostupamo od istine, da je se lo zdravije od grada. Ali nismo daleko od istine, kada rečemo, da razna »gospoda«, gradski ljudi, koji dolaze koji put k nama, najčešće zasmre. Dodu nam na govornički podij, lomljaju i do punih 60 minuta. Nádrobe svašta, a sutra, ako ne iste večeri, viđimo da nisu rekli ništa. Za sada mi ne vodimo o tomu računa, ko im plaća auto i spremi večeru. Nama je, ljudima koji se grčimo u mučnim poslovima, a bez nadnica i salonskih auta i pijanih večera, da toj svoj gospodin najprije pismenim putem rečemo: ako ne gradite, barem ne rušite. A rušiti je, u našim očima, ubaciti uplivak onde, gdje se poda prilika, proti temeljnim zasadama moralnoga života našega. Neka ta gospoda jednom zauvijek jasno istupe, pošteno, ljudski, otvoreno, pa reku i usavrde — da hrvatski narod, po njihovoj za-

misli, ima graditi sreću na nazoru bez Boga, mimo Boga i protiv Boga, pa ćemo se onda pravo u oči pogledati. U protivnom slučaju mi ne znamo dokle ćemo biti strpljivi, pa na račun bilo koji i bilo čiji, i reći: dosta više bezobrazluka i izrabljivanja naše dobrote.

Ne damo mi u temelje naše vjere i života dirati nikomu, pa bio mu brk do uha dug i dolazio u ime bilo koga.

Plitko, šuščavalo, da ne rečemo nešto još težega, jest prebacivati borbu unutar redova, dok još nijedna fronta nije probijena. Čovjek dobija dojam da se ide za tim, kako bi se ljudi zabavili a plodove neki pobire svak, a narodna srećna budućnost sigurno ne će. Mi ne znamo u povijesti za i jedan narod koji bi svoju veličnu doszao u životu koji bi bio daleko od temeljnih moralnih zasadova. Mislimo da ni naš narod ne može biti u tomu iznimka.

Imamo mi toliko poslova, da čovjek ne zna gdje je uopće što jačega učinjeno. Da se svi bacimo, sa svim moćima i voljom, i opet bismo imali što raditi, a kamo li ne bi imali poslova oni koji predvode. Pustimo mi jačova majmunisanja onoga što smo o drugima pročitali ili čuli, pa gradimo svoje dane na temeljima vječnim i neprolaznim. Sigurno nisu bili budale oni koji su istupali s parolama: »Bog i narod«, »Bog i Hrvati«, »Za Boga i Hrvatsku«, »Vjera u Boga i seljačka slogan«. Mislimo da smo na liniji mi s vjerom u Boga, a da su sašli s nje oni koji tu glavinju. Za sada ovo.

Junior

REPUBLIKA SLOVACKA, prema novom ustavu, bit će izgrađena na načelu kršćanske solidarnosti. Imala bi posebno predsjednika. — U najskorije vrijeme imali bi započeti pregovori radi sklapanja konkordata. Nar. zastupnik i bivši ministar Sidor, koji je određen za slovačkoga poslanika pri Vatikanu, oputovat će na rednih dana u Rim. — Ministar predsjednik Tiso održao je ovih dana govor, u kojem je naglasio, da slovački narod zna, kome ima zahvaliti svoju samostalnost. Slovački narod bit će svakoga časa spreman poći u rat na strani velikoga njemačkog carstva protiv najvećeg neprijatelja Europe — boljševizma.

ma očitujuemo, da se i javno, nasred trga, pomolimo, dok zvana raznose večernji pozdrav Mariji. Stid nas je poklenuti pred Bogom koji prolazi mimo nas, da, po posljednjem, posjeti jednoga našeg na smrt bolesnog braća, teško nam je skinuti šešir, kad prolazimo mimo crkvu, u kojoj živi, bdiye i ljubi nas Onaj koji je, nekoć, na zdencu govorio Samaritanki o čudesnom, nepresušivom izvoru vode žive.

Kongresi nas uvjeravaju, kako u svojoj vjeri nismo osamljeni, kako smo s tisućama povezani u jednom

Za euharistijski kongres u Primoštenu

PREUVZ. SREBRNIĆ NA KONGRESU. Našem kongresu u Primoštenu, uz našega domaćeg biskupa, prisustvovat će i krčki biskup preuzv. dr Josip Srebrnić, predsjednik našeg stalnog odbora za euharistijske kongrese. Tim smo osobito počašćeni, pak se od srca radujemo. Preuzv. Srebrnić će služili ponoćku uoči glavnog kongresnog dana i održati svečani govor preko svećane pontifikalne Mise preuzv. Milete na glavni dan kongresa te imati posebni sastanak i dogovor sa prisutnim svećenicima.

ODGOVORITE NA PISMA! Ovih dana je župski ured u Primoštenu upravio na sve župe, iz kojih se očekuje veća grupa vjernika, pismo s ovim pitanjima: 1) Koji će poprečan broj učesnika biti iz vaše župe? 2) Oko kojega sata mislite doći i s kojim sredstvom? 3) Da li će narod, bar većinom, slobom donijeti hrstu ili reflektira na hrstu u Primoštenu? — Molimo, da se na ta pitanja navrijeme odgovori.

U PROCESIJU svaka će župa ići zasebno, ako dođe u većoj grupi. Ako dođu samo pojedinci, oni će se moći pridružiti drugim susjednim župama. Svaka grupa treba da u procesiji pjeva poznate Marijine i ostale nabožne pjesme, ili da glasno moli Gospinu ili Zlatnu krunicu. Najbolje je da pojedini župnici idu sa svojom grupom, te da predvode pjevanje i molitvu, a uz to da paze i na red.

DJECA ZA CVIJEĆE. Ako je ikako moguće, neka se iz svake župe dovede po nekoliko djevojčica obučenih u bjelinu, svaka s košaricom cvijeća. Te djevojčice će, kao zajednička grupa, ići u procesiju ispred Svetotajstva, i tu će prosipati cvijeće.

BARJACI. Neka se ne zaborave donijeti za procesiju crkveni barjacil

GLAVNA SVRHA KONGRESA jest: duhovni preporod naših vjernika putem Euharistije. A to se ne postizava samo vanjskim svećanostima, već poglavito: molitvom. Zato još ovih nekoliko dana do kongresa zadnjici molimo, da bi ovaj kongres imao što više duhovnoga ploda.

POPUST NA ŽELJEZNICI već je zatražen. Njegovo odobrenje očekujemo od dana u dan, o čemu ćemo pravodobno obavijestiti sve zanimanike.

PAROBRODI. Dosad su predviđeni za nedjelju 25. VI. ujutro ovi parobrodi: 1. Od Skradina do Primoštena za Skradin i sve očne župe. 2. Od Pirovca do Primoštena za Pirovac, Murter, Tjesno, Belinu i Jezera. 3. Od Šibenika do Primoštena dva: ujutro fa-

vati u stvarnu Njegovu prisutnost pod tim prilikama. Ta tajna postaje nam bliza, topla i draga. I mi postajemo jeleni koji čeznu za izvorima vode žive.

U tu svrhu se priređuje, zadnje nedjelje lipnja, i naš ovogodišnji kongres u Primoštenu. Tamo će se skupiti vjernici naše šibenske biskupije na ljubavni sastanak s Kristom, i reći će Mu složnim glasom: Ti pobjeđuj, kraljuj i vladaj, a mi ćemo Te slušati i ljubiti!

no u 7 s. i popodne tačno u 2 s. za sve učesnike iz Šibenika i one, koji se prijave, da će putovati preko Šibenika. Sve župnike molimo, da nam najdalje do 20. t. mj. jave tačan broj učesnika iz svoje župe, koji kane putovati kojim od ovih parobroda i odmah od njih utjeraju novac. Vozna cijena je iz svih gornjih mjesto do Primoštena i natrag 10 Din. Prijave za parobrode i utjerani novac neka se pošalje preč. don Anti Radiću u Šibeniku, koji je za to preuzeo brigu. Ako još koje mjesto želi, da naš parobrod ukra i njih, ili želi, da se za njih upriči posebni parobrod, neka dočini župnik to odmah saopći preč. Radiću. Iz Zalona, Vodica, Zablaća učesnike će dovesti u Primošten motorom.

POSEBNI KONGRESNI SPOMEN-ZNAK već je naručen. Bit će vrlo lijep, ukusan i značajan. Stajat će samo 2 dinara. Već sada stvorimo odluku: Svi čemo ga nabaviti kao milu spomenu na ovaj naš ovogodišnji euharistijski kongres, koji nastojanjem svih treba da što bolje uspije i doprinese vjerskom preporodu pojedinaca, naših obitelji i svih naših župa.

UČESNICI IZ ŠIBENIKA neka se čim prije, najdalje do 21. t. mj., prijave ili svom Župnom Uredu ili u Trafici »Karila« (kraj Kazališta) i uplate Din 10 za voznu kartu. Pokažimo i ovom prilikom svoju katoličku svijest i u što impozantnijem broju sudjelujmo na ovom kongresu, da proslavimo svoga Euharistijskog Kralja i isprosimo Njegov tako potrebiti nam blagoslov!

ŽIVOT S CRKVOM

Crkveni kalendar

Nedjelja, 18. VI.: Nedjelja u osmini Presv. Srca Isusova — (Treća nedjelja po Duhovima). — Sv. Leoncij, vojnik. Mnoge svoje drugove obrativši na kršćanstvo prolio je svoju krv u potvrdu svoje vjere.

Ponedjeljak, 19. VI.: Sv. Julijana, djevice. Živjela je i djelovala u Florenciji. Utemeljila je Red sestara službenika Bl. Djevice Marije.

Utorak, 20. VI.: Sv. Silverij, Papa i mučenik. Godine 536. izabran je za Papu. U obrani katoličkih istina bio je od carice Teodore prognan na otok Poncij, i tu je u najstrašnijim mukama stekao nebesku krunu.

Srijeda, 21. VI.: Sv. Vjekoslav Gonzaga, zaštitnik mladeži. Rođen je 9. ožujka g. 1568. Već u 9. godini života posvetio je svoje srce i dušu Bogu i Bl. Djevcici. I nikada kasnije upće nije ni za dlaku otstupio od čvrste odluke, da će biti sav Božji i Gospin. U osamnaestoj godini stupi u isusovački Red. Na današnji dan g. 1591. u 23. godini života preselio se u sretnu vječnost sa zazivom presvetog imena Isusova.

Cetvrtak, 22. VI.: Sv. Pavlin, biskup. Poslje smrti bogatih roditelja ogromnu baštinu podijeli siromasima i uloži za otkop robova. Kratko vrijeme poslije toga postao je svećenik i biskup u Noli. Umro je g. 431.

Petak, 23. VI.: Sv. Agripina, djevica i mučenica.

Subota, 24. VI.: Sv. Ivan Krstitelj. Bio je jedan od najvećih pokornika i svetaca staroga i novoga zavjeta.

NEDJELJA U OSMINI PRESV. SRCA ISUSOVA

CITANJE POSLANICE blaženoga Petra Apostola (I 5, 6–11). — Predrag! Potrizite se pod mogućom rukom Božjom, da vas uzvisi u dan pohodenja. Svu svoju bri-

gu bacite na Njega, jer se On brine za vas. Budite trijezni i bđite, jer protivnik vaš davao kao ričući lav obilazi tražeći koga da proždere; njemu se oprite, tvrdi u vjeri, znajući da jednako stradanje trpe i vaša braća koja su u svijetu. A Bog svaču milosti, koji nas pozva na svoju vječnu slavu u Kristu Isusu, On će nas, pošto malo pretrpimo, usavršiti, utvrditi i ukrijepiti. Njemu slava i vlast u vječke vječkova. Amen.

† SLIJEĐI SV. EVANDELJE po Luke (15, 1–10). — U ono vrijeme približile se k Isusu carinici i grješnici da ga čuju. A farizeji i književnici mrmljahu govoreći: Ovaj prima grješnike i jede s njima. I kaza im ovu priču govoreći: Koji čovjek od vas imajući sto ovaca, ako izgubi jednu od njih, ne ostavlja devedeset i devet u pustinji i ne ide za izgubljenom, dok je ne nade? I kad je nade, digne je na na ramena svoja radujući se; i došavši kući sazivlje prijatelje i susjede govoreći: Radujte se sa mnom, jer nadoh svoju izgubljenu ovcu. Kažem vam, da će tako biti veća radost na nebu za jednoga grješnika koji čini pokoru, nego li za devedeset i devet pravednika kojima ne treba pokore. Ili koja žena imajući deset drama, ako izgubi jedan diam, ne užeže svjeju i ne pomete kuću i ne traži pomjivo dok ne nade? I našavši sazove prijatelje i susjede govoreći: Radujte se sa mnom, jer nadoh drama koji bijah izgubila. Tako, velim vam, bit će radost pred anđelima Božjim za jednoga grješnika koji čini pokoru.

VEDRO POUDANJE

Današnja nedjelja je kao odjek blagdana Presv. Srca; današnja Misa je kao veličajna himna kršćanskog pouzdanju.

U njenim raznim dijelovima Crkva nas upozoruje na motive našeg ufanja:

Pogledaj na me i smiluj se meni, Gospodine, jer sam osamiljen i ubog (Početna pjesma). Naša bijeda, evo prvoga motiva našega pouzdanja. Ponor naše slabosti privlači vrhu nas ponor Božjega milosrđa, jer bez Njega ništa nije jako, ništa sveto. (Molitve)

Poslanica napominje nam kao drugi motiv blagodarnu providnost Božju, radi koje treba da na Njega prebacimo svu svoju brigu, jer se On brine za nas.

Evanđelje oduševljava nas za ufanje u oproštenje, jer će u nebu biti veća radost za jednoga grješnika, koji čini pokoru, negoli za devedeset i devet pravednika, kojima ne treba pokore.

Prikazna pjesma potiče nas, da zazivljemo Gospodina, koji stanuje na Sionu, to jest u našim crkvama. Kakav motiv neoograničenoja pouzdanja — Gospodin, koji stanuje u našoj sredini, uvijek spravan, da nas primi!

Slavospjev pjeva nam o onom Srcu, kopljem probodenom i otvorenom, iz koga izviru potoci milosrđa i milosti, dok Popričesna molitva temelji svoje pouzdanje na sakramenat, koji smo primili skupa sa svećenikom, kao sigurni zalog Božje milosti.

Budeš li se znao uživjeti u značenje i smisao današnje liturgijske, na-

Pričala sam često o Tebi dok si još bila među živima. Hvalila sam Te i onda, Zato neću sada ništa naročito naglašavati jer neću da posumnjaš da sam se i ja povela za onima koji o mrtvima najlepše govore, samo zato jer su mrtvi, a usput zaboravljaju što su sve pridonijeli da im se život prije ugasi. Odgovaraće Bogu za postupak i za svoje laži!

Tvoja slika, čista i sjajna, je među nama koje te u srži pozajemo. Tvoja čista slika je u srcima seljaka u čijoj si sredini živjela. Ona Tvoja djeca, dio Tvoje duše, plaču i sjećaju se svoje dobre učiteljice. — Svi mi shvačamo kako Ti je teško moralno biti u selu. Ti dobra katolička u nekatoličkoj sredini u ovim teškim vremenima kad se na nas gleda sa sumnjom. A Ti si im ugodila. I oni su Te došli vidjeti po zadnji put. Znaš, nekoga je dovela i pustila znatiželju do Tvojih odra. Ali one dobre duše Tvojih najbližih u selu poklonile su Ti suze koje si im Ti nekada otrla s očiju.

Za nas je sada svršeno! Tebe nema više. Da Ti pravo rečem ja ne shvaćam svu dubinu ovoga dogadaja. Valjda sam morala da Ti čujem zadnji glas, da osjetim

Don Miho Milić

30. V. t. g. sahranjen je vlč. Don Miho Milić, župnik Bibinj, uz sudjelovanje mjesnih vlasti, školske djece, gg. nastavnika i seljana u obiteljskoj grobnici u Velom Ižu. Sprovod su uveličali svojim prisustvom: preč. gg. Don M. Cvitanović, župnik Pašmana, i don A. Mandić, ž. Kukljice, te vlč. gg. Don A. Torić, ž. Zdrelca, don E. Konatić, ž. Zatona, i don V. Cvitanović, ž. V. Iža. Na grobu se oprostio od svoga kolege i mješćanina preč. g. don M. Cvitanović, orisavši ga kao čestitoga svećenika i patnika.

Vlč. don Miho Milić rodio se u Velom Ižu 15. IV. 1887., zareden je za svećenika 17. VII. 1910. Službova je u: Barbatu, Žmanu, Sestrinju i Bibinjama. Iako je bio krhkoga zdravlja, vršio je dušobrižničke dužnosti savjesno i revno, bio je ljubljen i čašćen od svojih župljana i od svojih kolega.

Umro je u bolnici u Zemuniku 29. V. t. g. Bibinje su iskazali lijepu počast svom oblubljenom don Mihi. Cijelo je selo sa suszama cijpratilo svoga župnika do motora, koji ga je odnio u rodno mu mjesto.

Dragi don Miho! Otpočinuo od svih trudova i bolova u zagrljaju Krista i Bl. Dj. Marije, koju si za života toliko čestio. Počinio u miru!

Žrebanje Jeronimske lutrije

Žrebanje jeronimske lutrije bit će neodgodivo na Petrovo 29. t. m. i tada će se znati tko od kupaca skupina knjiga po 10 dinara dobivajo 25, 50 ili 100 knjiga na dar.

Hrvatsko Književno Društvo sv. Jeronima u Zagrebu (Trg Kralja Tomislava 21) uželi, da se što više knjiga raspšaća u narod, odlučilo je u ljetnoj sezoni raspšaćati lijev izbor svojih knjiga uz trećinu cijene. Te knjige su složene u deset skupina po 10 dinara, a svakoj je skupini priložen žrebeni broj, pa će se medju kupcima, čiji brojevi budu o Petrovu o. g. izrebanu podjeliti još po 25, 50 ili sto knjiga.

Skupine po 10 dinara sa žrebnim brojem jesu ove:

1. Vjerska skupina, od tri knjige (dr I. Blažević »Apologetika«, dr Jurelić »Crkva i država«, M. Vanino D. I. »Povijest Crkve katoličke«).

2. Nedjeljna Evanđelja u 4 sveske, sa slijekama i tumačenjima nadbisk. dr I. E. Šarića.

3. Pobožne priče i pjesme od 4 knjige (M. Majera »Svijetlo svijeta« i »Golgotske ruže«, »Hrv. narodne pobožne pjesme« i dr V. Deželića »Kraljica Hrvata«).

4. Svetiaki romani, 2 knjige (Dr V. Deželić ml. »Sofiju odabru« i »Sedam puta udaranici«).

5. Roman o sv. Franji u 2 knjige (Dr Iso Kršnjava »Božji vitez« i »Božji sirotan«).

6. Hrvatska povijest u 3 knjige (dr L. Kačić »Na vratima hrv. povijesti«, »Svoji na svoli«, te prof. P. Grgec »Hrvatski Job«).

7. Povjesni romani, 3 knjige (dr V. Deželić »U pandžama lava«, »Majka velikoga kralja« i »Petar Krešimir«).

8. Pripovijesti iz hrv. krajeva, 5 knjige (»Dalmatinke«, »Gorančice«, »Slavončice«,

učit će od nje, da se u svim svojim potrebama s neograničenim pouzdanjem utečeš Srcu Spasiteljevom.

»Ličanke« i »Bunjevčice«).

9. Omladinske knjige, 2 knjige (»Stare slave djedovina« hrv. povijest u pjesmi i L. Coloma »Tajna zelene ptice«).

10. Gospodarska pouka na sedam knjizica.

Ovo je zgoda, da može se svatko jedino nabaviti dobrih knjiga, naročito da za konac školske godine nagradi dobre dake. Već za 10 dinara i 2 dinara za poštarinu dobiva svatko trostruku vrijednost, a još svaki žrebeni broj daje mogućnost da dobije lijepi dar od 25, 50 ili čak 100 knjiga.

Križarske vesti

NOVO KRIŽARSKO BRATSTVO osnovano je u Gradištu (okružje Đakovo).

ODRŽANE PROSLAVE. 1. VI. održana je u Pakracu proslava 15. godišnjice organizacije prigodom dijeljenja sv. Potvrde. — U nedjelju 4. VI. održana je na vrlo svečani način proslava Križarskoga dana u Travniku, gdje su sudjelovali i Bratstva iz okolnih mesta. — Isti dan bila je svečanost blagoslova glazbe Đačkog Križarskog Bratstva u Sisku. Navečer upriličena je svečana akademija.

OGOVODIŠNJI ĐAČKI TEČAJ. Kako je već prije javljeno, držat će se ove godine veliki centralni tečaj na Ozlju kraj Karlovca. Tečaj traje od 9.–17. VII. Mole se ovim sva Đačka Bratstva, koja još nisu poslala prijavu učestvovanja svojih članova na tom tečaju, da to što prije učine.

AKADEMSKI TEČAJ. Poslije đačkoga tečaja održaje se isto na Ozlju i tečaj akademika i abiturienta od 20.–30. VII. Sve prijave slati na: A. K. B. »Mahnić«, Zagreb, Palmotićeva 3.

SVEĆANO PRIMANJE. U Dubrovniku je u Duhove obavljeno svečano primanje Križara, koje je obavio preč. g. don Frano Vučetić, kanonik.

KRIŽARSKI DAN. Sva Bratstva dužna su da priere proslavu Križarskoga dana. Na svaku veću priedrbu šalje delegata VKB. Kako je kojem Bratstvu potrebno uputa o priređivanju križarskoga dana, može iste dati na VKB-u.

ODRŽAVANJE DUHOVNIH VJEŽBI. Koja Bratstva žele, da im se drže duhovne vježbe, neka se javi na VKB, pa će im se odrediti jedan svećenik, koji će dolinje duh. vježbe voditi.

TEČAJEVNI. Da se oživi rad mnogih Bratstava, potrebno je održavanje tečajeva. Bratstva bi to mogla urediti sporazumno s članstvom, pa nam dane održanja istih javiti. U koliko pojedino mjesto ne bi moglo tečaj sačinjati, neka se javi na VKB, pa će dobiti delegata. Mogu se i bliža mesta dogovoriti, pa u jednom pristupačnjem mjestu urediti tečaj za sva okolna Bratstva. Krajevnici i Okružni moralci bi posebno tome posvetili pažnju. Svak tečaj, koji se kani održati, neka se odmah javi na VKB.

POKUŠAJ IZBACIVANJA BIJELACA IZ AZIJE. Započela je najavljena japanska blokada britanske koncesije u Tientsinu, nakon što je odbijen engleski kompromisni prijedlog za uspostavu trajnog odobora. Londonski politički krugovi se boje, da Japan smatra tu blokadu kao generalni pokus za svoju daljnju akciju, da se izbacuje iz Azije. U slučaju uspjeha mogla bi se očekivati odlučna akcija Japana protiv najjačih strane koncesije, t. j. protiv međunarodne zone u Šanghaju.

Pošto je Jacques de Lachetelle, član Francuske Akademije, postavio problem u najopćenitijim crtama, da istakne njegovu važnost, u prvom dijelu se ispituje odnos između »seksualnosti i ličnosti«. Andre Berge tumači položaj »Djejstva pred spolnim problemom«; Xavier de Lignac iznosi izvrsna opoznaja o »Odnosima između seksualnoga života i ličnosti«. Kako će u više navrata u ovoj knjizi biti govora o Freudu i njegovoj školi, to je psihanalitičar Theo Chentier kritički izložio freudovsko stajalište pod naslovom »Seksualnost i ličnost po Freudu«. Zatim Tristian de Athayde, psiholog iz Brazilije, proučava princip eugenike i iznosi njezine zablude.

U drugom se dijelu, pod natpisom »Seksualnost i moral« raspravlja o moralnom gledištu. »Biologija i seksualni moral« se zove studija O. Monchanina, a »Seksualna higijena ili seksualni moral« studija B. Lavauda; iju su to čvrsta pogleda, a i č

Iz naših krajeva

† MILAN PAVELIĆ D. I. 14. t. m. umro je u Zagrebu, nakon duge i teške bolesti, poznati hrvatski književnik i prevodilac Isusovac o. Milan Pavelić, odlični naš kulturni i vjerski radnik. Rodio se 1878. u Krivoputu kod Senja. 1902. zaređen je za svećenika. Kao svećenik vršio je razne službe u raznim mjestima s mnogo ljubavi, savjesnosti i revnosti. Sudjelovao je s pk. Roguljom i Eckertom kod osnutka »Riječkih Novina«. Kasnije je bio urednikom »Narodne Prosvjetet« i njene Zabavne knjižnice. 1924. stupio je u isusovački red te nastavio svojim plodnim literarnim i vjerskim radom. Kao pjesnik suradivao je u brojnim katoličkim časopisima. Izdao je i nekoliko samostalnih zbirki. Istakao se i kao prevodilac. Prevodio je također crkvene himne iz latinskoga, zatim pjesme iz ruskoga i francuskoga. Kao urednik »Glasnika Presv. Srca Isusova« podigao ga je ubrzo na zamjernu visinu. Počivao u miru! Njegovo redovničkoj braći naše saučešće!

DO SPORAZUMA MORA DOĆI! Sarajevska »Jugoslovenska Pošta« od 14. t. m. na istaknutom mjestu donosi ovu posebnu izjavu d. r. Mačka u vezi s obnovom akcije za sporazum: »I kad bi vidljive i nevidljive sile, koje su protiv sporazuma, bile daleko jače nego što jesu, do sporazuma mora doći, jer srpski narod zna, da je zadovoljna Hrvatska što i snažna jugoslavenska država.« — Zagrebački »Hrvatski Dnevnik« od 15. t. m. prilikom ove izjave piše: »Ova je izjava predsjednika dra Mačka došla u vrijeme, kada se u novinstvu ponovno sve više raspravlja o sporazumu. Ona je ujedno i odgovor onim elementima, koji su se počeli okupljati, da spriječe provedbu takve organizacije državne zajednice, koja bi omogućila nesmetani razvoj i hrvatske i srpske individualnosti i koja bi mjesto sporova i borbe omogućila suradnju u interesu jedini i drugih. Varaju se svi, koji misle, da ova državna zajednica može biti jaka, ako u njoj ne bude zadovoljna i Hrvatska.«

SALEZIJANSKA SVEĆENIČKA ZVANJA. Družba Salezijanaca ima kod Hrvata svoje sjemenište u Zagrebu, Omišku ul. 2 (Knežija). U nj se primaju oni mladići, koji osjećaju u sebi želju da postanu svećenici i posvele svoj život i rad u salezijanskoj Družbi, kojoj je glavna svrha katolički odgoj naše mlađeži, u prvom redu radničke. Sjemenište ima pet razreda klasične gimnazije. Učenici uče privatno u sjemeništu pa na koncu svake školske godine polažu ispite na zagrebačkim državnim gimnazijama. Po svršenom petom razredu pitomci se primaju u novicijat i na daljnje školovanje na trošak Družbe. U sjemeništu primaju se i oni mladići, koji su prekoračili određenu životnu dob za upis u prvi razred državnih gimnazija, t. j. 12 godina, ako osjećaju poziv za svećeničko zvanje i smisao za učenje, budući da i oni mogu privatno polagati državne ispite. Svaki onaj, koji želi biti primljen mora: 1. imati člansku naknadu i tvrdi volju svoj život posvetiti Bogu u Salezijanskoj Družbi; 2. biti iz poštene obitelji, zakoniti sin, a blaga i otvorena značaja; 3. imati s odličnim ili barem vrlo dobrim uspјehom svršenu pučku školu; 4. biti krepak i zdrav. Ko je bio odsutan iz kakvoga zavoda ili je već bio član kojega reda, ne može biti primljen. Molbe se imaju poslati najkasnije do 15. kolovoza. Za odgovor valja priložiti poštansku faksenu marku. Molbe valja poslati na Omladinski dom Salezijanaca, Zagreb 11, Omiška ul. 2.

pitanja obzirom na »Brak i društvo«, a liječnik Rene Biot obzirom na »Prostifaciju«.

Cetvrti dio je posvećen spiritualnom čovjeku. Glasoviti psiholog Gustave Thibon pokazuje u studiji »Osjeti i duh«, koliko osjećaji djeluju u duhovnim nastojanjima čovjekovim; pastor Roland de Purry upoređuje zemaljsku ljubav i ljubav prema Bogu u originalnoj studiji »Eros i agape«; veliki njemački filozof Peter Wust dokazuje nam u dvomnom članku »Metafizičku misiju žene«, a napokon slavni Maurice Zundel, kojega u Francuskoj poredaju sa Claudelom, prikazuje kontemplativno-poetskim stilom »Ljubav kao sakrament«.

Peti dio sačinjava sintetičko-filosofski pogled na modernoga čovjeka i modernu kulturu, koja se guši u seksualnoj anarhiji. To je »Poživinčeni sud o čovjeku« od Daniela Ropsa.

Cijena je knjizi 35 dinara, uvezano 45 dinara. Tko naruči i prvu i drugu knjigu, dobiva obadvije skupa za 60 dinara, uvezano 80 dinara.

Naručuje se na adresu: Jerolim Malinar, Zagreb, Trg kralja Tomislava 21. Inače se dobiva u svim većim knjižarama.

Hrvatski biskupi svom Hrvatskom narodu prigodom 1300 godišnjice njegovih prvih veza sa Sv. Stolicom

(Nastavak 5)

Veliki nas dakle i važni razlozi sile, da proslava 1300 godišnjice pokrštenja Hrvata, toga našeg najvećeg narodnog jubileja, bude što ljepši odraz naše ljubavi prema Hrvatskom narodu, jer je on narod sv. Petra.

Potrebu spominjanja i slavljenja velikih događaja iz narodne i vjerske prošlosti istaknuo je sam Bog već u Starom Zavjetu. Izabranom narodu naložio je, da svake godine svećano proslavi oslobođenje iz ropsstva egipatskog. Svrhu te proslave označio je riječima: »Svome ćeš sinu togu dana pripovijedati i govoriti: Eto, to mi je učinio Gospodin, kad sam izašao iz Egipta. Bit će taj dan kao znak u twoj ruci, kao spomen pred twojim očima. Zapovijed Gospodinova neka bude u Tvojim ustima, jer te je Gospodin jakom rukom izbacio iz Egipta.«⁶

To oslobođenje bilo je uistinu velik dar Božji. Po njemu je nad narodom izabranim prestala vlast nemilosrdnih gospodara i izrabljivača. Izraelci su dobili svoju vlastitu domovinu, u kojoj su po pravoj vjeri mogli mirno živjeti i pripravljati se na dolazak Mesije i na sreću, što ju je on imao donijeti. Dolikovalo je dakle, da svaki član izabranog naroda, pa i onaj najneznatniji, upozna nebeskog dobročinitelja, da se za njega oduševi i sve mu vjernije služi.

A zar to isto ne vrijedi i za Hrvatski narod? Bog je u sedmom vijeku pomogao Hrvatima do pobjede nad Avarima, dao im novu domovinu, koju još i danas slavimo radi njezine ljepote, priveo ih u pravu Crkvu Kristovu i dao im posebogn zaštitnika, samoga Prvaka Apostolskog, sv. Petra. To je dobročinstvo Providnosti Božje bilo u istinu vanredno, i Hrvati bi ga se morali spominjati svake godine na Petrovo i Bogu za njih zahvaljivati. Svakako dolikujte, da ga sada nakon punih trinaest vijekova svaki Hrvat upozna, prizna i spomen na nj dostojno proslavi. U sedmom vijeku Hrvati odabrali sv. Petra svojim narodnim zaštitnikom, a u dvadesetom vijeku mi ćemo zahvaljivati Bogu Petrovim riječima: »Blagoslovjen Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista, koji nas po velikom svojem milosrdju preporodio za život nadu uskršnja Isusa Krista od mrtvih, za baštinu neraspadljivu i neokaljanu i neuvehlu, sačuvanu na nebesima za nas, koje čuva po vjeri sila Božja za spasenje.

⁶ Ex. 13, 8. 9.

Pripravljeno da se objavi u posljednje vrijeme.⁷

Proslava 1300 godišnjice naših prvih veza sa Sv. Stolicom treba da bude veličanstven čin zahvalnosti Hrvatskog naroda Bogu; čin zahvalnosti za lijepu domovinu, za dar prave vjere i za sva dobročinstva primljena tokom trinaest vijekova.

Ujedno treba da to bude čin zahvalnosti našim junačkim i čestitim predima, koji su nam krvlju stekli i sačuvali »lijepu našu domovinu« i svetu katoličku vjeru. Treba da to bude obnova njihova duha u nama i jačanje onih tajanstvenih vrhunarskih veza, koje vežu vjernike Crkve vojujuće sa sretnim i blaženim članovima Crkve slave. Iz pisanih povijeta i kamenih ostataka raznih zadužbina i iz stoljetnih borba za krst časni vidi se, da su Hrvati bili ljudi privrženi vjeri i Crkvi katoličkoj, pobožni i Bogu odani. Stoga s pravom zaključujemo, da su i u nebu stečli lijepu vječnu domovinu, gdje čekaju na svoje potomke. Hrvatskih Domagoja i Trpimira, Branimira i Tomislava, Krešimira i Zvonimira nije nestalo s njihovim prahom, baš kao ni onih znanih i neznanih junaka iz redova seljaka i mukotrpeće raje, koji su s Kristom poput Šimuna iz Cirene nosili križ, a onda zajedno s njim bili proslavljeni. I za njih vrijede riječi, što ih je Krist Gospodin rekao Židovima, kad je dokazivao uskrsnuće: »A da će mrtvi uskrsnuti, to i Mojsije naznači kod grma, gdje naziva Gospodina Bogom Abrahamovim i Bogom Izakovim i Bogom Jakobovim. Ta Bog nije Bog mrtvih nego živih, jer za njega svi žive.«⁸ Jest, kod njega žive i nebrojene duše hrvatskih pravednika, duše svih Hrvata i Hrvatica, što su usnule u miru Božjem. Ondje žive i Bogu se mole za nas na čelu s našim blaženicima: Kažotićem, Tavilićem, Krizinom, Hozanom, Gracijem i s drugim našim ugodnicima Božjim. Kao što su naše veze s iseljenom braćom onkraj mora sve tješnje i srdačnije, otkako smo se našli u teškim prilikama, tako bi trebalo da osježimo i veze s našima, što su već postigli blaženi cilj u nebu. Oni ne zaboravljaju na svoj dragi »stari kraj«, ali mi premaši mislimo na njih, premaši smo prožeti onim vanredno utješnim i milim člankom vjere: »Vjerujem u općinstvo svetih.«

(Svršit će se)

⁶ I Pet. 1, 3—5.

⁷ Lk. 20, 37. 38.

† Emica Čosić

Na izmaku najvećeg i najljepšeg blagdana, spomena najvećega događaja, Tijelova odletjela je jedna čista, križarska duša pred prijestolje Svevišnjega. Otišla je u lijepo nebo duša uzor-Križarice i kćerke Emice Čosić, učiteljice.

Draga, vedra i vesela Emica, iako nježna i krhka zdravljiva, radila je, mislila i živjela samo za Boga i duše. Put njezina života bio je posut trnjem, ali je ona uvijek išla naprijed, samo da dode k svome cilju. Njezino srce bilo je puno samilosti i ljubavi prema svakome, a osobito prema djeci, kojoj je posvetila sav svoj život. Ta se njezina ljubav očitovala još u križarskoj organizaciji, gdje je kao voditeljica Malih Križarica pokazala mnogo truda, volje i ljubavi prema malenim dječnjim dušama. Rad oko djece nastavila je kao učiteljica u svom prvom mjestu službovanja, u Polači. Bila im je dobra i brižna učiteljica, koja je s njima dijelila dobro i zloto.

Emica je bila duša prožeta dubokom religioznošću. Kao učiteljica u pravoslavnom mjestu, iako slaba zdravljiva, ona bi pješačila po 3 sata do Kijevo ili Knina i isto toliko natrag, samo da prisustvuje sv. Misi i sv. Pričesti, odakle je crpila snagu i jakost u svom bolnom životu.

Radiła je mnogo i dala sve za svoju dragu križarsku organizaciju, ali bila je Gospodinu milija, i zato je taj skromni evijet pozvao k sebi.

Umrla je 8. t. m. u kninskoj bolnici, a sprovedena je na vječno počivalište 10. t. m. Sprovod su prisustvovale Križarice iz Šibenika, učitelji i učiteljice kninskih sreza, zatim njeni dragi školski djeca sa svojim roditeljima, koji o svojoj dobroj učiteljici samo hvalu govore.

Sprovod je vodio njen križarički duhovnik preč. don Ante Radić uz asistenciju o. B. Topića, o. L. Buljana, o. P. Topića, o. P. Mandaca i o. Vj. Šimića. Iza svećeničkih molitava Križarice su otpjevale pjesmu »O sestro premila«. Zatim se od Emice oprostio nadzornik g. L. Mlinarević, koji joj je dao priznanje i hvalu kao najidealniju, najbolju i najsvjesniju učiteljicu njegova sreza. U ime kolega i kolegica govorio je učitelj g. M. Milostić, a u ime Križarica s. N. Šarić. Ona je u kratkim potezima očarala Emičin uzoran život i rad u križaričkoj organizaciji.

Emica je umrla, ali ona i dalje živi na nebu i moli za svoje roditelje, braću i sestre, i svoju dragu križaričku organizaciju.

Pokoj joj vječni, a obitelji naše iskreno saučešće!

M. M.

Naši dopisi

DRNIŠ

Proslava Majčinog dana.

Ove godine svećano je proslavljen »Majčin dan« od društava Kat. Akcije. Ta je proslava bila odgođena za 5. VI. Toga dana uz crkvenu svećanost, naime sv. Pričest, priredena je svečana akademija u Kat. Domu.

Proslav jeo držala gđa Grubišić Nevenka, tajnica Kat. Žena. Djevojke su odigrade dramu u 3 čina »Prislžem«. Djevojčice iz građanske škole, osim što su igrale u drami, krasno su ispevala nekoliko pjesama: »Majčice«, »Roditeljima milim«, »Djetinjsko veselje« i »Vesela pjesma«. Bile su i dve solo pjevanja: »Majčica moje sve« i »Majčice«. Uz to neka dječica iz Zabavišta odigrala su neke solo-scene, dialogue kao i prigodne deklamacije.

Sve su tačke bile dobro izvedene, a uspjeh koliko materijalni toliko moralni nije izostao.

Samo postupak upravitelja građanske škole g. Modrušana svakoga je revoltirao. Iako je, naime, ovu priredbu spremao župnik, koji je i vjeroučitelj na građanskoj školi, iako je proslava »Majčinog dana« općega karaktera, iako u ovoj priredi, kako se vidi iz programa, nije bilo ništa što bi davalо povod, da se djeci zabrani, spomenuti gospodin, mjesto da preporuči djeci, da pođu na tu zavodu, tražio je, da, tko bi htio poći, mora tražiti pismenu dozvolu.

Najgorje je, što su dvojica učenika I. razreda, Ramljak Petar i Andabaka Slavko, kad su došli u školu, bili nečovječno šakama udarani od upravitelja škole zato, što su prisustvovali toj zabavi. Cijelo mjesto zgraža se na takav postupak. Roditelji djece uputili su tužbu na nadležne školske vlasti i na sud. Istu stvar učinila su i društva Kat. Akcije.

Program III. liturgijskog kongresa u Đakovu (od 2. do 4. srpnja 1939.)

U nedjelju 2. VII. ujutro sjednica liturgijskog odbora.

Dosad su najavili svoj dolazak na kongres ova preuzv. gg. biskupi: Akšamović, Burić, Garić, Njaradi, Srebrnić i Pušić. Budući zapriječeni, šalju delegate: nadbiskup dr Stepinac, te biskupi Carević, Budanović, Butorac i Tomažić.

Na akademiji održat će posebno predavanje g. prof. Žarko o kulturnom razvitku Hrvata u vezi s pokrštenjem. Time će sam kongres najbolje poslužiti kao duhovna priprema za proslavu 1300. godišnjice pokrštenja Hrvata.

Jadranska i Dubrovačka Plovidba su već odobrile popust od 50% na svim parobrodarskim prugama. Očekuje se rješenje Ministarstva Saobraćaja glede popusta na željeznicama.

»SLOVENEC« I TROSKOVI SPORAZUMA. Ljubljanski »Slovenec« osvrćuće se na poznati članak mjesne »Nar. Tribune« piše: »Sporazum ne traži nikakvih sancijskih žrtava od države niti će imati štetnih gospodarskih posljedica za nju, samo će biti oštećena klika dinarskih mogućnosti, koja je imala toliko godinu od ujedinjenja do danas u zakupu državnog politiku, te ju je centralistički uredila, ne iz ljubavi za državu, već samo za to, da je dobro iskorisće i da na račun države dobije povlašteni položaj.« »Slovenec« na dalje kaže, da »je Stojadinovićeva akcija protiv vlade Cvetkovića već propala. Akcija te grupa zastupnika i senatora ne će ni malo smetati rad na sporazumu s Hrvatima.«

Život Šibenika

Tjelovska procesija

Zatražili su, da mu se nade mjesto i okolina, gdje će moći da provoda svoje osnove i s takvim metodama, jer je ovdje polučio baš protivno!

VRPOLJE (kod Šibenika)

Prva pričest djece

Na Tijelovo 8. t. mj., kao što je kri-stalna kapljica rose igrala na jutarnjem suncu, tako su toga svečanog jutra zaigrala i srca djece, koja su za par časaka imala po prvi put primiti u svoje nevine prsi Boga-Krista.

U 8.30 s. ujutro krenula je procesija iz župskoga stana prema crkvi čudotvorne Gospe od Vrpolja. U procesiji su prva išla djece, obučena u bijelim haljinama poput nebeskih stanovnika; na glavi im bijaše veo, na kojem stajaše kruna. Iza djece išli su njihovi roditelji, sretni i blaženi, što će im u srca njihovih sinova i kćeri doći po prvi put Onaj, koji je rekao: »Pustite malene da dodu k meni, jer je njihovo kraljevstvo nebesko.« Preko sv. Mise upr. župe vlč. don Ivo Jakovljević održao je krasni govor o »Kristu kao Kralju našim dušam. Ovaj njegov govor potresao je sve prisutne. Slijedio je nato svečani čas prve sv. Pričesti presretne djece.

Poslije sv. Mise bilo je fotografiranje propričesnika i dijeljenje uspomena na prvu sv. Pričest. Ovoj veleribnoj svečanosti doprinijela je mnogo velika skrb i briga vlč. župnika, koji je već od Male Gospe stao pripravljati propričesnike nesebično i požrtvovno u kršć. nauku, a u zadnje vrijeme za što bolju i dostojniju pripravu za prvu sv. ispunjavaju i sv. pričest.

Jedan od prisutnih

Širom svijeta

ODLUČNI ČASOVI ZA PAKT LONDON—PARIZ—MOSKVA. Engleski odaslanik Wiliam Strang stigao je u Moskvu. Tim povodom pariški »Journal« piše: »Cijenjica, da se pregovori prenose u Moskvu ne znači ni ukoliko, da popušta diplomatska aktivnost Londona i Pariza... Francuska vlada tražila je od Chamberlaina, da razmotri opravdane zahtjeve Molotova. S druge strane treba poručiti Molotovu, da se mora potpisati trajni sporazum i priči lojalnoj suradnji s narodima, koji stvaraju frontu mira, ako se ne želi njemačka dominacija u Evropi. Ako pregovori s Moskvom ne budu završeni s uspjehom, to će značiti rat; ako budu završeni s uspjehom, to će možda značiti mir. U svakom slučaju pobjeda je osigurana.« — »Kurier Po-ranyci« veli, da su dosad pali mnogi prijedlozi s jedne i s druge strane. Kako sada izgleda, u slučaju, da Moskva negativno odgovori na posljednje britanske sugestije, pregovori će se obustaviti. London i Pariz već sada pokazuju izvjesno nestrupljenje.

Javna zahvala

Veleučenom Gospodinu

DRU ANTI KARANUŠIĆU

lijecniku-kirurgu

u Šibeniku

U teškoj bolesti, koju mi je — ni kriju ni dužnu — prouzrokoval razbojnički napadaj u noći 6. IV. iza »Gospina Plaća«, zadavši mi smrtonosne rane na glavi, Vi ste Veleučeni Gospodine, upotrebili svu svoju veliku liječničku sposobnost i vještini, a uz to upravo očinsku zauzetnost, da me otmete iz ralja smrti, što se u mojim odmaklim godinama, i uz nastalo otrovanje činilo gotovo nemoguće.

Ipak Vi ste s najvećom požrtvovnosti poduzeli sve, te me u kućnoj njezi kod č. Sestara franjevaka u Varošu svagdano pohadali, a gdjekad i dva i tri puta; i zahvaleći Bogu Vaš trud i nastojanje za moj život potpuno je uspio, te se sada nalazim zdrav i svjež kao i prije, a uzdam se i unaprijed bez kojih težih posljedica.

Jemam riječi, kojima bih Vam dostatno izrazio onu iskrenu zahvalnost i odanost, koju osjećam napravna Vama. Neka Vam Svetogruči stostruko naplati, a moja će Vas harnost pratiti do zadnjega daha moga života!

Ovom prigodom zahvaljujem od srca i Veleuč. primariusu Dru J. Pasini-u, koji me je u vrijeme krize prijateljski obašao.

S izrazom najdubljeg poštovanja

Miljevići, 4. VI. 1939.

Fra Lujo Jurenović, župnik

Ovogodišnje Tijelovo proslavljen je u našem gradu veoma lijepo i svečano, kao skoro nikada dosada. Odmah ujutro grad je poprimio jedan naročiti svečani i blagdanski izgled. Ujutro, ranije nego obično, po svim crkvama služene su svečane službe Božje. Glavna prosлавa Tijelova započela je u katedrali u 8.30 s. pontifikalm sv. Misom. Pontifikalnu sv. Misu pjevao je apostolski protonofar Mons. R. Pian, uz asistenciju preuzv. biskupa. Na koru »Cecilijski zbor« izvodio je Griesbacherovu Misu »Stella maris«. Preko oferitoria ženski zbor otpjevao je »Hvali Sioni, a bariton Stojić i soprano gđica Mirković po jedan solo komad. Za vrijeme pontifikala na trgu bila je postrojena četa kralj. mornarice s glazbom, koja je na Gloria, evangelje, podizanje i pričest ispalila počasnu paljbu. U međuvremenu veliki lrg pred katedralom bivao je sve punji školske omladine, društava i raznih korporacija.

Nešto poslije 9.30 s. započela je teofolička procesija kroz glavne ulice, koja je trajala do 11.30 s. Na čelu procesije išla je bračovština Gospe van grada sa svojom zaštom i u praljini svoga kapelana, a zatim slijedilo je ostalih 5 bračovština sa svojim zaštavama i kapeljama. Ove godine bračovštine su bile veoma dobro zastupane. S bračovština pjevao je pjevački zbor, sastavljen od svih gradskih crkvenih pjevača. Zbor je odlično pjevao i ugodno se dojmio građanstvu. Ovo je prvi put, da sv. gradski crkveni pjevači nastupaju korporativno u tjelovskoj procesiji.

Iza bračovština išla su djece iz zabavista sv. Luce, sv. Dominika i č. ss. Franjevki. Djece su uz praljnu svojih učiteljica posipali cvijeće i pjevali euharističke pjesmice.

Odmah išla su djece iz zabavista sv. Luce, sv. Dominika i č. ss. Franjevki. Djece su uz praljnu svojih učiteljica posipali cvijeće i pjevali euharističke pjesmice.

Odmah išla su djece iz zabavista sv. Luce, sv. Dominika i č. ss. Franjevki. Djece su uz praljnu svojih učiteljica posipali cvijeće i pjevali euharističke pjesmice.

Iza osnovnih škola išla je građanska škola i ženska Zanatska škola sv. Luce sa zaštom. I ova škola imala je svoj ženski pjevački zbor.

Poslije zanatske škole išla je preparandija i realna gimnazija. Obe škole nastupile su sa svojim mješovitim četveroglasnim zborom. S preparandinskim zborom dirigirao je prof. g. Mo Karaman, a s gimnazijskim prof. g. Mo Stipićević. Oba zabora bila su na zamjernoj visini, te su upravo oduševili građanstvo, koje je vršnim dirigentima oduševilo priznanje i pohvalu.

Iza škola stupala su katolička društva: Križarice, Zora, Križari i Kat. Muzevi. Ove godine »Zora« je bila veoma dobro zastupana zaslugom nove uprave. Grupa Križarica takođe je pjevala. Isti tako časne sestre svih mjesnih redova pjevale su razne euharističke pjesme.

I ove godine bila je odlično zastupana mjesna vatrogasnica četa, koja sa svojom uniformom značno doprinosi ljepoti procesije.

Iza vatrogasnog četa stupao je »Cecilijski zbor« sa vojnom glazbom. Zbor je pod dirigovanjem katedralnoga kapelnika vlč.

Spanića kod svakog oltara pjevao: »Divnoj dake, jednom od Odaka, a drugi pul od Viktoria. Za vrijeme procesije pjevao je »Bog i priroda« od Bethovena i razne euharističke pjesme.

Prelstavnici vlasti i kler stupali su ispred neba. Pod nebom nosio je Svetotajstvo preuzv. biskup uz počasnu strazu. Iza neba išlo je resko načelstvo i general s velikim brojem časnika.

Po mnjenju cijelog građanstva ovogodišnja tjelovska procesija odnijela je rekord u svakom pogledu. Naročito je bio zapažen red u procesiji i u špaliru. Zahvala i priznajne ide za to u prvom redu novoj državnoj policiji. Sve kuće u ulice, kuda je prolazila procesija, bile su bogato i svečano okičene. Jedini nečasnu iznimku činila je na Poljani zgrada Činovničke zadruge. Na toj ogromnoj palači apsolutno nije bilo niti jednog saga. Ovo bilježimo ne kao jedan minus vjere, već kao jedan minus kulture i fine obazrivosti. Također posipanje cvijeća s proraza ove godine postiglo je svoj vrhunac. Bez prešaska lafice svježeg cvijeća padale su na Svetotajstvenog Isusa.

U ove lijepe momente moramo istaknuti i neke detalje, koji su unašali jednu disharmoniju u dvojnoj tjelovskoj harmoniji. Poznalo je, da već godinama brojni mjesni uredi ne učestvuju tjelovskoj procesiji. Biskupski Ordinarijat svake godine pozivlje sve ureda na tjelovsku procesiju, ali jedan dio tih ureda na jedan upravo bezčan način prelazi preko poziva Biskupskog Ordinarijata. Upozoravamo naše čitaoca, da je to osamljena pojava u cijeloj našoj državi. Dovoljno je za to pročitati izvješće o tjelovskoj procesiji u zagrebačkim i beogradskim novinama.

I ove godine neki uredi naprosto se nisu odazvali, a neki su se manjkavio, t. j. s najnižim činovništvom dali zastupati. Uprava Bolnice, Željeznice, katastrofe i carinare nisu se uopće odazvali. Kao katolički list protestiramo, što šefovi dotičnih ureda, u jednom čisto katoličkom gradu, na jedan takо nelijepli način potčenjuju naše vjekovne tradicije i lijepe vjerske običaje i manifestacije. Svakako se najviše čudimo i nikako ne možemo objasniti, zašto se Uprava mjesne Bolnice već godinama ne odazivlje pozivu Bisk. Ordinarijata i ne prisustvuje tjelovskoj procesiji. Čudom se čudimo ovom greslu bolničke Uprave, jer u našoj bolnici veliki dio preteškoga samaritanskog rada nose na svojim plećima katoličke redovnike. Cudimo se i za to, jer u odličnom liječničkom zboru naše bolnice nalazi se veliki broj ugledne gg. liječnika koji duboko poštuju svoju religiju i kako vole svoje vjerske tradicije. Uvjereni smo, da se mnoga gospoda liječnici ne slažu s ovom nelijepom gestom sadašnje uprave šibenske bolnice.

Držeći se one: »Komu čast, neka je čast! — s veseljem bilježimo, da su se ove godine šefovi nekih ureda, koji su se prošli godinu veoma manjkavio davali zastupati, ove godine sami lično odazvali. Neka im je čast! Ovom prilikom moramo istaknuti i javno zahvaliti električnoj centrali A. Šupuk i Sin, koja je u počast Tijelova, za vrijeme tjelovske procesije, dala rasvjetu cijelom gradu.

SVIM ČLANICAMA »ŽIVOGA SVJETLA« javljamo, da je nakana klanjanja za slijedeći nedjelji (18.—24. VI.) da naš euharistički kongres u Primoštenu u svakom pogledu što bolje uspije. — Pozivljem sve članice, da u nedjelju 18. t. mj. u 5 s. popodne svakako dođu na sastanak, koji će se održati u Kat. Domu. — Preporučam članicama, da u nedjelju 18. t. mj. u što većem broju prisustvuju satu klanjanja u crkvi sv. Luce od 4—5 s. pp. — Don Ante Radić.

U FOND NAŠEGE LISTA doprinio je prof. don Ante Jagić (Zagreb) Din. 20, da počasti uspomenu pk. oca preč. don Jerka Juravića, župnika u Benkovcu. — Uprava harno zahvaljuje.

SV. VID, mučenik, slavi se u nedjelju 18. t. mj. u svećevoj crkvi u crničkom polju. U 9.30 s. bit će lekcije, a zatim pjevana sv. Misa i propovijed.

SV. VJEKOSLAV, zaštitnik i uzor omladine, slavi se u srijedu 21. t. mj. Naša školska omladina, napose mali propričesnici, neka toga dana prisuste sv. Pričest.

BLAGDAN SV. IVANA KRSTITELJA. U subotu 24. t. mj. slavi se rođendan Isusovog preteču sv. Ivana Krstitelja u pôdručnoj crkvi sv. Ivana. U predvečerje bit će večernja u 6 s. Na sami bagdan bit će u 5 s. ujutro lekcije, pak u 6 s. prva pjevana sv. Misa i propovijed.

SAT KLANJANJA s euharistijskom propovijed bit će u nedjelju 18. t. mj. u crkvi sv. Luce od 4—5 sati popodne.

Razne vijesti

NEPRESTANI BOMBAŠKI ATENTATI U PALESTINI. Nad Tel Avivom proglašeno je opsadno stanje zbog neprestanih bombaških atentata. Pučanstvo ne smije izlaziti na ulicu od 8.30 s. naveče do 4 s. ujutro.

PRISTUP ŠPANJOLSKIE OSOVINI RIM—BERLIN. Najavljeni posjet grofa Ciana Madridu i kasniji posjet generala Franca Italiji daju povoda francuskog štampi nagadanju, da su ti posjeti u vezi s pretstojecim priključenjem Španjolske osovine Berlin—Rim. Istočje se, da su španjolski državnici, prilikom svoga nedavnog boravka u Italiji, već pripremili to za sklapanje takvog ugovora.

NAJSTARJI ČOVJEK. U selu Bračiću blizu Gostivara živi najstariji čovjek Pologa Sali Ređenović-Banjica, koji sada ima, kako tvrdi, 117 godina, a više. Želi, da bi poživio još najmanje 20 godina. U životu još nije okusio alkohol, niti zapalio cigaretu, a i kavu piće vrlo rijetko. Cuje i vidi odično. Najviše se tuži na zube, jer već 30 godina nema nijednu zuba.

SVEĆENIČKO REDENJE. U nedjelju 18. t. mj. u crkvi sv. Luce u 6 s. ujutro naš

preuzv. biskup podijelit će svećenički red dakinima: Munda Ivanu, Hribernik Dominiku, Bašić Tomi, Mačkov Stepanu, Kranjc Ivanu i Devetaku Vojku Filipjakovu. Mladim levilima naše najiskrenije čestitke željom da budu svi svećenici po Srcu Isusovom!

BLAGDAN SV. ANTE proslavljen je i ove godine po vjekovnoj tradiciji. Hiljade Antonovih štovalaca postom i molitvom, pripravljali su se za svečev blagdan, a ogromni je broj građanstva pristupio sv. ispunjedi i sv. pričest. Crkva sv. Frane, gdje se održava glavna prosлавa, bila je cijeli dan puna svećevih štovalaca. Zadnju svečanu pontificalku Misu služio je preuzv. biskup. Popodne u 6 s. razvila se gradom duga i lijepa procesija sa svećevim kipom, koju je vodio Mons. Pian. Iza kipa išao je preuzv. biskup. Poslije procesije propovijedao je konventualac Inocent Končnik, a zatim je Mons. Pian podijelio blagoslov s Presvetim.

PRIREDBA DJEV. DRUŠTVA SRCA ISUSOVIA. U nedj. 11. t. mj. u Kat. Domu Djevojačko društvo Srca Isusova, uz sudjelovanje zbor »Gospod od Milosti«, održalo je uspješnu priredbu. I. Kedž otorio je priredbu dobro izvedenom deklamacijom »Tri rječi« od A. Šenoe. Dobro uvježbani ženski i mješoviti zbor »Gospod od Milosti«, pod vodstvom g. Slipičevića, vrlo efektno održao je par pjesama, te pobrano buran aplauz. Naši su članice Djev. društva Srca Isusova pobudile mnogo smijeha i veselja dobro odigranom veselom igrom »Stara gospoda«. Priredbu je sponzor prisutnosti počastio i preuzv. g. biskup.

POBOŽNOST 15 NEDJELJA U ČAST GOSPE OD RUZARIJA u crkvi sv. Dominika počinje u nedjelju 18. t. mj. u Kat. Domu. Svečina u 6 s. je liha sv. Misa, molenje ruzarija i zahvalica sv. Pricest. Popodne u 4 s. ruzarij, govor o pojedinom otajstvu i blagoslov s Presvetim.

SVIM ČLANICAMA »ŽIVOGA SVJETLA« javljamo, da je nakana klanjanja za slijedeći nedjelji (18.—24. VI.) da naš euharistički kongres u Primoštenu u svakom pogledu što bolje uspije. — Pozivljem sve članice, da u nedjelju 18. t. mj. u što većem broju prisustvuju satu klanjanja u crkvi sv. Luce od 4—5 s. pp. — Don Ante Radić.

U FOND NAŠEGE LISTA doprinio je prof. don Ante Jagić (Zagreb) Din. 20, da počasti uspomenu pk. oca preč. don Jerka Juravića, župnika u Benkovcu. — Uprava harn